

fogden skal patrouillere, saa ofte hans Instruks paalægger ham det. Det er nu imidlertid et Spørgsmaal, hvor ofte det gaar an at paalægge ham det, thi hans Forpligtelse til at patrouillere vil næppe kunne udstrækkes saa vidt, at han skal være paa Bagt ved Stranden altid, naar det er Baalandsvind. Baalandsvind, hvilket vil sige Vestenvind er det jo utvivlsomt den største Del af Aaret her til Lands og navnlig ved Efteraarstid. Jeg antager ikke, at det ved disse Instruks vil være muligt at gaa saa vidt at paalægge ham altid at være til Stede ved Stranden, saa længe det er Baalandsvind, og Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang det kan gaa an at paalægge dem det, er noget, hvorom der nærmest skal konfereres med de lokale Øvrigheder. Den Foranstaltning, som der skulde være Tale om — saaledes forstod jeg nærmest den foregaaende ærede Taler (Sohnsen) — var et Bagthold ved Folk, som vel skulde antages af Redningsvæsenet eller i alt Fald lønnes af de Benge, som paa Finansloven blive bevilgede til Redningsvæsenet, thi et saadant permanent Bagthold ved Stranden tror jeg ikke, det gaar an at paalægge Strandfogderne, eftersom de Indtægter, Strandfogderne kunne have af deres Stilling, ikke ere tilstrækkelige til at bære en saadan Byrde.

Rump: Jeg vilde gerne tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som ere fremkomne. Saa vidt jeg kender Instruksen for Strandfogder, mangler der egentlig deri de fornødne Bestemmelser om deres Forpligtelser til at patrouillere ved Stranden, saaledes at der derved kan tilvejebringes al mulig Betryggelse med Hensyn til, at de opfylde deres Forpligtelser til at sørge for, at Strandinger betimeligt blive tagttagne. Jeg vil imidlertid bemærke, at man kan ikke lægge en Forpligtelse paa Strandfogderne til i saa Henseende at varetage alt, eftersom det selvfølgelig er mere, end en enkelt Mand kan overkomme, og dertil kommer desuden, at absolut Sikkerhed kan ikke naas. Selv om Strandfogden patrouillerer nok saa flittigt og nok saa ivrigt, kan det meget let hænde, at der sker Strandinger, uden at de blive tagttagne, og uden at man kan lægge Strandfogden noget til Last i saa Henseende. En Stranding kan komme meget hurtigt efter, at han sidst har været ved Stranden. Den kan komme under saadanne Forhold, at han ikke kan tænke sig, at den vil ske, selv om han er nede ved Stranden. Naar Vejret er usigtbart, vil et Sejlskib, som jo ikke har Sløjte, let, naar det er nogenlunde langt

borte, kunne undgaa Opmærksomheden. Jeg har ikke saa lidt Kendskab til Strandingsvæsenet paa en af de mest udsatte Kyster, nemlig Vest- og Nordvestkysten af Vendsyssel. Naar der har været en Stranding med Hensyn til hvilken man har troet, at man mulig, hvis man tidligere var bleven opmærksom paa den, kunde have hjærget Mennekeliv, som ere gaaede tabte, kommer stadig det Spørgsmaal frem, om Strandfogden har gjort sin Skyldighed, men jeg tror, at i det store og hele viser det sig fattigt, at Strandfogderne ikke lade noget mangle i saa Henseende. Dette ubeluffer imidlertid ikke, at der kunde gøres noget mere, og der er ogsaa Dunster nok fremme i saa Henseende, men skulle de realiseres, tror jeg, at det kommer til at gaa videre end til, hvad der paahviler Strandfogderne. Se vi nu paa det, som der her er Tale om, saa er det jo ikke en Lov, der tager Sigte paa strandedes Redning, det er mere accidenstelt, man kommer ind herpaa, thi her er nærmest Tale om Bjærgning af Gods. Skulde man ind paa det andet Forhold, maatte der anordnes et mere effektivt Tilsyn ved Stranden, og der har derfor ogsaa været Tanke fremme om Opførelsen af lærlige Bygninger, i hvilke de, der skulle føre Tilsyn, kunne søge Dy. Jeg tvivler nu ikke om, at der kunde være noget at udrette i saa Henseende, men jeg tror at være i Overensstemmelse med den højtærede Justitsminister, naar jeg bemærker, at det egentlig ikke er paa dette Omraade, denne Lov tager Sigte; jeg tror, her er gjort alt, hvad der i saa Henseende kan forlanges med Hensyn til, at det ubtrykkeligt indskræmpes Strandfogderne at efterkomme deres Instruks, og saa bliver det naturligtvis de vedkommende lokale Autoriteters Sag at sørge for, at han faar den fornødne Instruks, og Politimesterens Sag at paase, at han følger den.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne.